9 Απριλίου 2015

τού

Ιερά

Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Αιγιαλείας

Η ιστορία της Μονής αρχίζει με τον **Όσιο Λεόντιο**, που υπήρξε και ο κτήτορας της Μονής. Ο Όσιος Λεόντιος γεννήθηκε περί το 1377 στη Μονεμβασιά. Καταγόταν από αρχοντική οικογένεια. Ήταν υιός του Ανδρέα Μαμωνά, δούκα της Μονεμβασίας και της Θεοδώρας Παλαιολογίνης κόρης του Αυτοκράτορα Ανδρόνικου Δ’ Παλαιολόγου.

Μετά το θάνατο της μητέρας του έγινε μοναχός.

Γύρω στα 1415 – 1420, φεύγει από Άγιο Όρος και έρχεται στο όρος Κλωκός άνω του Αιγίου και στη θέση, που σήμερα είναι το «Παλαιομονάστηρο» με τον απότομο βράχο και την αφιλόξενη γη, όπου κάνει το ασκηταριό του.

Στη συνέχεια, με την συμπαράσταση των θείων του Θωμά και Δημητρίου Παλαιολόγων ιδρύεται μεγαλοπρεπές μοναστήρι περί το 1450. Ο θαυμασμός των

Παλαιολόγων για την αρετή του οσίου Λεοντίου ήταν μεγάλος και δωρίζουν στην Μονή **τα Άχραντα Πάθη του Σωτήρος Χριστού δηλαδή τεμάχια από το Τίμιο Ξύλο, τον ακάνθινο Στεφάνι, την Χλαμύδα, τον Κάλαμο, τον Σπόγγο, τα καρφιά, τα οποία σώζονται άθικτα μέχρι σήμερα.**

Η αρχική αυτή Μονή του Αρχάγγελου Μιχαήλ, καταστράφηκε δύο φορές από τους Τούρκους το 1500 και 1620. Μετά τη δεύτερη αυτή καταστροφή κτίζεται η Μονή στη σημερινή επίπεδη τοποθεσία κοντά στον Σελινούντα, επ' ονόματι των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ και γίνεται πλέον γνωστή σαν Μονή των Ταξιαρχών. Καταστρέφεται και πάλι το έτος 1772 από τους Τουρκαλβανούς κατά τα Ορλωφικά.

Σε διάστημα τριών ετών – δηλαδή το 1775 κτίζεται η σημερινή μορφή της Μονής. Από το σχέδιο του B.G. Barsky, γνωρίζουμε την προγενέστερη μορφή της Μονής. Το καθολικό της είναι Σταυρόσχημο, τετρακίονο, καμαρωτό, με οκταγωνικό τρούλο και μαρμαροσκάλιστα παράθυρα. Στολίζεται με αγιογραφίες των Δ.Κ.Φάνελλη, Α. Μανέλη και Ι. Οικονόμου.

Πνευματικοί θησαυροί Μονής:

"Τα Άχραντα Πάθη"

Αποτελούν θησαυρό και καύχημα της μονής. Δώρο των Θωμά και Δημήτριου Παλαιολόγων στον κτήτορα της μονής, ανεψιό τους, Όσιο Λεόντιο. **Μέσα σε υστεροβυζαντινό κιβώτιο φυλάσσονται μεγάλα τεμάχια τίμιου ξύλου, ακάνθινου στεφάνου, χλαμύδας, λίθων από τον Πανάγιο τάφο.**

Η κάρα του Οσίου Λεοντίου

Κιβώτια επιχρυσωμένα, ξύλινα έχοντας μέσα μικρότερες λειψανοθήκες, με λείψανα: **Αγ. Ιωάννη του Ελεήμονος, του Αγ. Χαραλάμπους, μέρος της κάρας του Αγ. Ξενοφώντος, του Αγ. Γεωργίου, Παντελεήμονος, Βασιλείου, Μαρίνης, Αρτεμίου. Λείψανα Αγ. Ιωάννου Προδρόμου, μέρος της κάρας Αγ. Κυριακής, Αγ. Στεφάνου, μέρος της χείρας Αρέθα κ.λ.π**. Ολα αυτά τα ιερά λείψανα είναι προσφορά πλούσιων μεγάλων μονών σε λείψανα, όπου η κάθε μία εμπιστευόταν μικρό μέρος του θησαυρού της στη μονή των Ταξιαρχών, ιδιαίτερα μετά από κάθε καταστροφή της μονής.

Χρυσοκέντητα άμφια και καλύμματα

Μεγάλης αξίας είναι τα ιερά άμφια κληρικών όλων των βαθμών που φυλάσσονται στην έκθεση της μονής. Η ιδέα της περισυλλογής ήταν του αειμνήστου Μητροπολίτη Καλαβρύτων της Αιγιαλείας, Αγαθονίκου και είναι:

* Μια θαυμάσια αρχιερατική στολή του μαρτυρικού Πατριάρχη Γρηγορίου Ε'.

* Το Ωμοφόριο και επιμάνικα Νεοφύτου, ωμοφόριο Μεθόδου Μητροπολίτη Αγκύρας,

επιμάνικα Παλαιών Πατρών Θεοφάνη., κλπ.

* Επιτάφιος του κεντητή Αρσενίου (1589-90). Παρουσιάζει το Χριστό νεκρό επάνω σε σινδόνι την Θεοτόκο να κρατεί στην αγκαλιά της την κεφαλή του Χριστού και δίπλα τους οι δύο Μαρίες να θρηνούν, καθώς επίσης και τον Ιωάννη, τον Ιωσήφ και Νικόδημο. Η εικονογραφική αυτή σύνθεση παρουσιάζει μεγάλη φυσικότητα και έμμετρη λειτουργική επιγραφή.

* Ο επιτάφιος της κεντήτριας Δέσποινας (1685).

* Το πιο αξιοθαύμαστο από τα χρυσοκέντητα άμφια της μονής είναι το επιτραχήλιο της κεντήτριας Κοκώνας (1807), όπου απεικονίζει 33 πρόσωπα και τον Χριστό ευλογώντας όπως Αγ. Τριάδα, πεντηκοστής, σταύρωσης κ.λ.π..
Συλλογή σταυρών και ευαγγελίων

Η συλλογή σταυρών της μονής Ταξιαρχών είναι η αρχαιότερη και ιδιαίτερα αξιόλογη. Χαρακτηριστικά αυτών, το μεταλλικό πλαίσιο, τα οξυκόρυφα τοξύλλια, οι στριφτοί κιονίσκοι, οι πολυεδρικοί κόμβοι, τα διακοσμητικά στοιχεία γύρω απ΄τις κεραίες. Στη μονή φυλάσσονται: χρυσοσκάλιστο ενεπίγραφο ευαγγέλιο 1785, ευαγγέλιο αφιερωμένο από τον Αθηνών Προκόπιο 1889 κλπ.

Πηγή: afypnisiellinwn.blogspot.gr